

nen, og derfor er det ogsaa, at der i § 2 af Lovudkastet findes Ordene „dens første Anlæg“.

Deputer: Ved Forelæggelsen af nærværende Lovudkast yttrede den høitagtede Finantsminister, at den eneste gjældende Norm, hvorefter Regjeringen kunde ansee sig beføiet til at gjøre en Undtagelse fra Toldlovgivningen med Hensyn til disse Gas- og Vandledningsanlæg, bestod i den Bemyndigelse, som General-Toldkammer- og Commerce-Collegiet i sin Tid havde faaet til at tilstaae Toldfrihed for Maskiner, naar saadan Indførsel i industriel Henseende skjøntes at være af særdeles Vigtighed for Kongens Undersaatter i Almindelighed. Denne Bemyndigelse er vistnok af General-toldkammer- og Commerce-Collegiet benyttet med megen Sparsomhed, og jeg troer fornemmelig kun i Industriens Interesse ved Indførelsen af ny opfundne eller betydeligt forbedrede Maskiner, som man kunde ønske indførte og anvendte i Landet, og, saavidt jeg veed, har man da endog kun indskrænket sig til at tilstaae Toldfrihed for den første Maskine af hvert Slags, der blev indført. Hvorvidt det nu kan siges om de Anlæg, som der er Tale om i dette Lovudkast, at de i industriel Henseende ere af særdeles Vigtighed for Kongens Undersaatter i Almindelighed, det skal jeg ikke nærmere gaae ind paa; men da den Begunstigelse, som der tilsigtes for disse Anlæg, er af en langt mere omfattende Bessaffenhed end den, der var indrømmet ved den ovennævnte Bemyndigelse, saa kunde der dog vistnok være Spørgsmaal om, hvorvidt der i denne Bestemmelse fandtes tilstrækkelig Gjæmmel til at give en saa omfattende Lov som den, der foreligger. En anden Grund, som den høitagtede Finantsminister anførte, og som ogsaa er bleven berørt ibag af den ærede Ordfører, var den, at Kjøbenhavns Commune allerede ved et kongeligt Tilsagn i 1825 havde erhvervet en lignende Begunstigelse; men denne Begunstigelse er heller ikke nær saa omfattende som den, Lovudkastet gaaer ud paa, idet den kun omtaler Toldfrihed for Gjenstande af forarbejdet eller uforarbejdet Jern eller andre Metaller, samt de øvrige Redskaber til Gasbelysningen, som maatte være fornødne for den første Indretning af

Stadens Belysning med Gas. I 1845 blev dette Tilsagn paa Communalbestyrelsens Andragende fornyet; Communalbestyrelsen havde i dette Andragende ikke alene søgt Stadsfæstelse paa det ældre Tilsagn, men den havde ogsaa deri andraget paa en større Udstrækning af Begunstigelsen, nemlig til forskjellige Materialier. Det kongelige Generaltoldkammer erklærede sig derover og yttrede i sin Erklæring, at det stod aldeles i Strid med de første Grundsatninger i det nærværende Toldsystem, fra hvilke der ikke afsiges til Bedste for langt vigtigere Formaal end Forbedringen af Hovedstadens Belysningsvæsen. Fornyelsen kom altsaa heller ikke til at indeholde Mere, end hvad der indeholdes i det ældre Tilsagn. Naar Finantsministeren nu ikke bestomindre ved det forelagte Lovudkast gaaer langt videre i de Begunstigelser, som saaledes tidligere ere indrømmede, saa vidner dette jo rigtignok om en meget roesværdig liberal Retning med Hensyn til Toldafgifterne, og jeg kan ikke Andet end fremhæve det som en meget glædelig Bestemmelse og hentelede det høitærede Things Opmærksomhed derpaa, især da det ikke er berørt i Motiverne. Der er ogsaa foruden disse Begunstigelser, saaledes som af den ærede Ordfører omhandlet, kun givet en Indrømmelse til det sjællandske Jernbanefelskab af en saa stor Udstrækning som den, der omhandles i dette Lovudkast; hvorvidt der i sin Tid har været Grund dertil, skal jeg ikke gaae ind paa, da det ialfald ikke nærmere foreligger ved denne Sag. Det har ogsaa været mig noget paafaldende og Noget, som yderligere vidner om den liberale Retning, Finantsministeren vil slaae ind paa, at Odense Communalbestyrelse i sit Andragende om denne Toldfrihed ikke engang er gaaet saa vidt, som Lovudkastet nu tilsigter. Skjøndt jeg nu i disse forskjellige Præcedenter ikke kan finde, at der er Anledning til en saa vidtudstrakt Begunstigelse som den, der tilsigtes ved Lovudkastet, saa er jeg dog med den øvrige Deel af Udvalget bleven enig om, at man skulde gaae ind paa Lovudkastet, saaledes som det forelaa, med de Modificationer, som af den ærede Ordfører ere anførte. Jeg har imidlertid dertil haat en egen Grund, og det er den, at jeg troer, det er uhenstigmæssigt gjennem Tolden at bestaae de